

Posudek vedoucího práce

V diplomové práci Pavla Juráka se česká muzikologie po čase vrací k atraktivnímu tématu vícesborového stylu a jeho přijetí v Čechách.

Autor svůj text rozdělil do tří základních kapitol, jež se dle povahy probíraného problému dále člení do jednotlivých podkapitolek. Ve stavu bádání se velmi dobře vyrovnává s rozsáhlou muzikologickou produkcí jak o situaci v Evropě, tak i v českých zemích, přičemž se soustředí jen na nejdůležitější tituly. Druhá kapitola se věnuje problematice vícesborovosti v evropském kontextu, v níž si diplomant definuje podstatu svého výzkumu a připravuje si půdu pro nejrozsáhlejší kapitolu třetí, která tvoří jádro jeho práce. Zde se obšírně zabývá situací v Čechách ve velmi širokých souvislostech. Práce je zakončena exkurzem do tvorby Adama Václava Michny z Otradovic, kde spatřuje odraz stylu *cori spezzati* zvláště ve mši č. 4 ze sbírky *Sacra et litaniae*.

Pavel Jurák ke zvolenému tématu přistoupil s odvahou a nadšením a díky své poctivosti, houževnatosti a pracovitosti vytvořil velmi solidní přehledovou práci, která k již poznanému přidává vlastní vklad v podobě analýz vybraných kompozic z bohemikálních pramenů. Přesto si dovoluji upozornit na dva problémy, o nichž jsme s diplomantem často diskutovali. Prvním je onen evropský kontext, který je místy až příliš široký na úkor hlavního tématu práce, jímž je situace v Čechách. Druhým je něco, co bychom mohli nazvat „podlehnutí gabrieliiovskému charismatu“, jež sice s Pavlem Jurákem sdílím, ovšem při uvažování o českém materiálu – jak to ostatně prokázaly i jeho analýzy – je tato fascinace spíše přítěží. Přímou inspiraci gabrieliiovským géniem samozřejmě nelze nikdy zcela vyloučit (známe přece množství gabrieliiovských skladeb i v českých sbírkách), na základě své vlastní zkušenosti s pramenným materiálem si ovšem troufám tvrdit, že ona inspirační linie šla zprvu přes franko-vlámské mistry (Phinot, Guyot aj.) a poté – snad s výjimkou Giovanelliho a Marenzia – skrze severoitalské skladatele spíše druhého řádu (Varotto, Mortaro ad.).

S uvážením náročnosti tématu, množství odborné literatury, kterou bylo třeba prostudovat a kriticky zhodnotit a v neposlední řadě i bohaté pramenné základny (v době covidových uzávěr nesnadno dostupné) je nutno diplomantův výkon označit jako obdivuhodný. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Jan Bařa